

Roxel Aqua As
Skogstøstraen 25

4029 STAVANGER

Adm.enhet: Tildelingsseksjonen
Saksbehandler: Thorbjørnsen/Litland
Telefon: 903 61 725/917 16 783
Vår referanse: 17/17540
Deres referanse:
Dato: 30.11.2018

Roxel Aqua AS - avslag på søknad om utviklingstillatelse

Vi viser til søknad fra Roxel Aqua AS (heretter «Roxel», eller «søker») 16. november 2017, om 14 utviklingstillatelse for å realisere konseptet «Octopus».

Fiskeridirektoratet fatter med dette vedtak om å avslå søknaden for Octopus, fordi direktoratet har kommet til at det omsøkte konseptet ikke oppfyller vilkåret om «*betydelig innovasjon*», jf. laksetildelingsforskriften § 23b. Under gis en nærmere redegjørelse for Fiskeridirektoratets vurdering av søknaden, jf. forvaltningsloven §§ 24 og 25.

Konseptet

Det omsøkte konseptet består av en modifisert jackup-rigg tilknyttet 12-14 merder. Merdene skal omkranse riggen og skal kunne trekkes ned under havoverflaten ved hjelp av vinsjer på riggen. Merdenes normale operasjonsområde skal være i overflateposisjon, men den skal kunne trekkes ned ved bølgetilstander over H_s 4 meter. Merdene skal designes for H_s 10-12 meter i neddykket posisjon. Ifølge søker skal maks H_s kunne økes til 15 meter ved økt dybde. Riggen er dimensjoner for en maksimalt H_s på 30 meter og en vindstyrke på 45 meter i sekundet.

Merdkonstruksjonen

Søker vil utvikle merdkonstruksjonen «Briljant», som skal inkludere et indre og et ytre nett med nottak (toppnett), tre flyteringer, rotasjonsfortøyning, nedtrekks-mekanisme, forankring, flytteanordning, dødfiskoppsamler, førspreder, overvåkingssystemer, sensorikk og kaianlegg.

Flyteringer, nøter og dødfiskoppsamler

Merden skal ha tre flyteringer av PE: øvre flytering («toppringen») med indre diameter på 32 meter, midtre flytering («midtringen») med indre diameter på 60 meter og nedre flytering.

Total høyde på notsystemet skal være 40 meter. Midtringen skal ha 2-3 kaianlegg og toppringen skal gi tilkomst til innsiden av merden. Kaianlegget skal designes for å tåle påkjenningen av sammenstøt med brønnbåt, og for å ikke ha noen spisse kanter selv ved avrivning. I følge søknaden krever kaianleggene videre detaljering og analyser.

Rørene i toppringen skal være tomme for å oppnå maksimal oppdrift, mens rørene i midten skal være perforerte slik at de fylles med vann når merden trekkes ned. Endelig løsning skal bli bestemt i detaljeringsfasen.

I følge søker er notløsningen for merdene en videreutvikling av eksisterende spissnotløsning med nottak. Merdene skal ha et indre nett hvor det nedre er en snurpenot som kan brukes til trenging. I tillegg skal merdene ha et ytre nett som fungerer som dobbelnett. Det ytre nettet skal strekke seg over hele merdstrukturen og skal dekke gangvei og nottak. Gangvei med rekkverk skal ligge mellom den indre og ytre noten på toppringen. Det ytre toppnettet (taket) skal kunne åpnes slik at det gir adkomst inn i merden.

Noten skal holdes utspilt ved nedtrekk i bunnen og oppdrift i toppen, med en horisontal utspiler i midten (midtringen). Denne forspenningen skal reguleres av nedtrekkskraften som skal styres fra et kontrollrom på riggen. Gnag mellom flyteringen og not skal motvirkes av en kantbeskytter av tykt materiale som ethafoam.

Fortøyningene skal ifølge søknaden festes til midtringen med tre haneføtter. Forankringstype er ikke bestemt, men skal tilpasses bunnforholdene.

I bunnen av spissposen skal det etableres et utløp for dødfisk. En bunnkapsel av et stivt og robust materiale (stål, aluminium eller GRP) skal festes i bunnen av dobbelnoten sammen med dødfiskoppsamler og en barriere mot at fisken kan flyte opp. Dødfisk skal transporteres kontinuerlig fra oppsamler til en lukket tank på riggen via en uttaksslange og ved hjelp av en pumpe.

Nedtrekksmekanisme og flytteanordning

Hovedprinsippet for nedtrekksmekanismen skal være wire/tau som skal koble riggen til merdene via to forankrede løpekatter. Hver merd skal trekkes ned under overflaten ved hjelp av en vinsj, kran eller riggens jekkesystem etter at rotasjonsfortøyningen er koblet fra merden. Nedtrekksmekanismen skal også benyttes til å sikre kontrollert heving og ved trenging.

Uten fisk skal hver merd kunne flyttes til riggen for notskifte, vedlikehold og reparasjon. Merden skal da frigjøres fra rotasjonsfortøyning, merdens fôr- og dødfisk-slanger skal festes til oppdriftselementet og tau/wire skal festes til merd for inntrekk med vinsj. Etter at tau/wire på nedtrekksmekanismen er sluppet ut, skal merden kunne trekkes mot riggen og plasseres ved en fiskehelsemodul med bruk av kran.

Normal operasjon og drift

I normal drift skal merdene være i overflateposisjon, dvs. med den øvre flyteringen i vannoverflaten. Dersom det er regnet som nødvendig i forhold til vær, strøm og bølgeforhold, eller strategisk for å unngå lus, alger eller maneter, skal merdene trekkes ned under overflaten.

Merdene skal designes for å tåle inntil H_s 4 og strøm med 1 meter i sekundet i overflateposisjon. I neddykket posisjon skal merdene designes for å tåle H_s 10 meter. Søker mener at på bakgrunn av miljølaster skal de sannsynligvis klare å heve merden opp i overflaten en gang i uken. Søker skal teste merdene uten lufttilførsel for fisken med heving minst en gang i uken og med lufttilførsel ved en luftespalte i toppringen.

Fôring skal utføres ved hjelp av et fôringsanlegg hvor fôr lagres på riggen og pumpes/blåses med separate slanger til hver merd og spres via fôrsprederer over og under vann. En nyutviklet fôrspreder skal følge med merden når den trekkes ned og bli tilpasset undervannsfôring. Sensorer, lys, kameraer og annet skal være samlet i en enhet som kan kobles til og fra merden.

Trenging for behandling, avlusning og slakting skal være oppdriftsbasert og styrt fra riggen. Ved reduksjon av nedtrekkskraften flyter flyteringene oppover og når midtringen og toppringen er i samme nivå over vannoverflaten kan brønnbåt koble seg til. Inntaks- og uttaksløsninger for transport av fisk er under utvikling. Trenging skal videre skje med autonome systemer. Alternativt kan trenging utføres ved å benytte indre nett som snurpenot når merdene ligger i overflateposisjon uten å redusere nedtrekkskraften. Dette er tenkt benyttet ved bruk av «Floatilicer».

«Floatilicer» eller brønnbåt skal benyttes til sykdomsbehandling.

Brønnbåter skal benyttes ved transport av fisk til og fra Octopus. Brønnbåten skal primært ligge på dynamisk posisjonering og koble seg til uttaksslanger på merden. Alternativt kan brønnbåter legges til kai ved en av merdenes kaianlegg.

Rengjøring av nøter skal baseres på ROV.

Jackup-rigg

Jackup-riggen skal være en standard riggstruktur bygget av en kjent fabrikant fra midten av 1980-tallet, modifisert til produksjon av fisk. Riggen søker planlegger å benytte oppfyller Lloyds sertifiseringskrav og har sikkerhetssystemer i henhold til IMO MODU 1989 (før modifikasjon). Hovedkomponentene skal være en havbruksmodul, en fiskehelsemodul og støttesystemer.

Havbruksmodulen

Havbruksmodulen skal bestå av fôr- og dødfiskanlegg og et slangekonfigureringsystem for transport av fôr og dødfisk.

Det skal utvikles et nytt fôrsystem for konseptet basert på bruk av fôrkassetter med konet bunn for å hindre knusing av fôret ved konvensjonell blåsing. Transport av fôrkassettenes til riggen skal gjøres med båt og innløfting av kassettenes kan gjøres i par med hjelp av kraner.

Søker vil utvikle slanger i offshore-kvalitet, tilpasset havbruk. Slangene skal føre fôr under vann til fôrspreder og dødfisk fra oppsamleren til riggen. Konfigureringen skal inkludere kombinasjon av klamplodd og oppdriftselement. Offshore-kvalitet skal også benyttes for slanger til innfesting til merder og riggskrog.

Et volum på ca. 700-800 m³ på riggen skal ombygges til dødfiskanlegg for behandling og lagring av ensilasje og det eksisterende «mud-pit» rommet skal benyttes til kverning og syretilsetting.

Fiskehelsemodulen

Fiskehelsemodulen skal brukes til parasittbehandling av fisken og skal bestå av to deler; en stasjonær og en flytende («Floatilicer»). «Floatilicer» skal benytte ferskvann, temperert vann og vann med ulikt trykk. I tillegg skal enheten kunne anrettes for medikamentell behandling. Enheten skal flyttes mellom merdene etter behov og oppbevares på plattformens dekk når den ikke er i bruk. Ferskvann skal føres fra riggen til behandlingsenheten på «Floatilicer» og pumpes tilbake til riggen for utslipp via et kat for rensing og filtrering.

Støttesystemer

Konseptets støttesystemer skal bestå av kontrollrom med skjermer, alarmsystemer og tilstandsopplysninger av systemer, kraner, vinsjer, vanntank, drikkevannstanker, generator, kompressor og hydraulikkanlegg, boligmodul til ca. 100 personer, helikopterdekk, PSVs (Platform Supply Vessels) for transportering av fôrkassetter og sikkerhetssystemer (for brann, evakuering og merking av anlegg). For å redusere brønnbåttaktivitet skal det i fremtidige anvendelser brukes arealer til fryseanlegg og slakteri.

Lokaliteter

Søker har sett seg ut fire potensielle lokaliteter i Sirafjorden, alle med en dybde på ca. 100 meter og bløtbunn. Sirafjorden er et område med gjennomsnittsstrøm på 0,25-0,4 meter i sekundet og en forventet maksimal overflatestrøm på ca. 1,2-2 meter i sekundet (50 års returperiode) og H_s ca. 8-12 meter (50 års returperiode).

Regelverk

Bestemmelser om utviklingstillatelser og hjemmel for tildeling finnes i forskrift om tillatelse til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) kapittel 5.

Fiskeridirektoratet viser særlig til følgende:

§ 22. Særlige formål

(..)

Akvakultur av matfisk til utvikling skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

§ 23. Generelle vilkår for tildeling og fornyelse

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til og fornyelse av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål etter en faglig vurdering. (..)

§ 23b. Særskilte tildelingsvilkår for tillatelse til utvikling

Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere (..)

Fiskeridirektoratets vurdering

I tråd med praksis som ble innført 15. juli 2017 har søker i e-post 31. juli 2018 fått varsel om at saken ville bli tatt opp til behandling, og at eventuell supplerende informasjon kunne sendes inn innen tre uker. Søker sendte inn supplerende informasjon 21. august 2018. Søker har sendt inn supplerende informasjon både før og etter forhåndsvarselet. Fiskeridirektoratet vurderer at søknaden er tilstrekkelig opplyst til å kunne tas til behandling, jf. forvaltningsloven § 17.

Det følger av laksetildelingsforskriften § 22 andre ledd at «(a)kvakultur av matfisk til utvikling (utviklingstillatelse) skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode».

Fiskeridirektoratet kan innvilge utviklingstillatelse «etter en faglig vurdering», jf.

laksetildelingsforskriften § 23 første ledd. Det er oppstilt særskilte tildelingsvilkår for utviklingstillatelse i forskriften § 23b. Det følger av retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelse¹ at det er opp til forvaltningens skjønn å vurdere prosjektet og om kriteriene for tildeling er oppfylt. Avgjørelsen av om det er skal innvilges utviklingstillatelse bygger etter dette på en skjønnsmessig, faglig vurdering. Søker har ikke rettskrav på å få tildelt utviklingstillatelse selv om prosjektet innebærer betydelige

¹ Retningslinjer for behandling av søknader om utviklingstillatelse til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret, Nærings- og fiskeridepartementet.

investeringer og betydelig innovasjon. Det stilles strenge krav for å få tildelt utviklingstillatelser og listen for å få slik tillatelse ligger høyt.

Innovasjon

Søker kan få tildelt utviklingstillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som blant annet innebærer betydelig innovasjon. Ifølge retningslinjene vil hva som skal anses som betydelig innovasjon være en skjønsmessig vurdering. Direktoratet tar utgangspunkt i definisjonen av hva som er utviklingsarbeid og vurderer om det konkrete prosjektet vil innebære tilstrekkelig innovasjon.

Retningslinjene viser til Statistisk sentralbyrå sin definisjon som definerer utviklingsarbeid som «...*systematisk virksomhet som anvender eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring, og som er rettet mot: å framstille nye eller vesentlig forbedrede materialer, produkter eller innretninger*». Med utgangspunkt i denne definisjonen og presiseringen i retningslinjene stilles det krav om at innovasjonen innebærer ny eller vesentlig forbedret produksjonsteknologi. Det stilles også krav om at innovasjonen er «*betydelig*».

Hovedkriteriene for utviklingsarbeid er at det skal inneholde et nyhetselement, og at det er knyttet en viss usikkerhet til resultatet. Fiskeridirektoratet må vurdere hvorvidt konseptet kan sammenlignes med eksisterende teknologi, og i hvilken grad dette påvirker usikkerheten i resultatet og innovasjonspotensialet.

Fiskeridirektoratet vurderer at en jackup-rigg med nedtrekkbare merder ikke er i alminnelig kommersiell bruk i akvakulturnæringen, jf. laksetildelingsforskriften § 23b annet ledd. Fiskeridirektoratet finner etter dette at konseptet innehar nyhetsverdi som produksjonsteknologi. Det videre spørsmålet blir om konseptet kan innebære forbedring sammenlignet med eksisterende teknologien.

For at ny teknologi skal kunne betegnes som innovasjon må det godtgjøres at teknologien kan realiseres. Hvis konseptet ikke er gjennomførbart vil det heller ikke være egnet til å oppfylle formålet med utviklingstillatelsene og dermed ikke kunne innebære en forbedring sammenlignet med eksisterende teknologi. Fiskeridirektoratet stiller høye krav til den tekniske dokumentasjonen ved behandling av søknader om utviklingstillatelser. Nivået av dokumentasjon og detaljering er avhengig av den konkrete søknaden. Kompleksitet og risiko er begge faktorer som kan trekke opp kravene til dokumentasjon for gjennomførbarhet.

Octopus er et komplekst konsept der realiserbarheten er avhengig av et avansert samspill mellom mange ulike komponenter. Fiskeridirektoratets utgangspunkt er etter dette at det kreves et relativt høyt nivå av dokumentasjon for å vise gjennomførbarheten av prosjektet.

Søker har sendt inn Hydroanalyse av merden, og analysen har senere blitt oppdatert. Resultatene fra analysen viser etter Fiskeridirektoratets vurdering stor sannsynlighet for rykk-krefter både i nedtrekkslinjer og i forankring. Med tanke på kompleksiteten i konseptet

forventer Fiskeridirektoratet mer detaljerte analyser på søknadstidspunktet for å sannsynliggjøre realiserbarheten til prosjektet.

Videre er rotasjonsfortøyningsystemet mangelfullt beskrevet. Etter Fiskeridirektoratets vurdering er det sterk kobling mellom belastninger i forankringen og belastninger i midtringen. Basert på dokumentasjonen som foreligger er det knyttet usikkerhet til evnen til å forspenne systemet og dermed om det er tilstrekkelig sikkerhet knyttet til rykk-krefter og ekstreme dynamiske krefter som forplantes inn fra midtringen til noten.

Søknaden dokumenterer heller ikke jacup-riggens bæreevne ved den planlagte ombyggingen. Det er kobling mellom den nedtrekkbare merdens strukturelle integritet og jackupens integritet og Fiskeridirektoratet mener derfor at riggens strukturelle integritet etter ombygging burde vært omtalt i søknaden.

Når det gjelder konstruksjonsmessig realiserbarhet peker Fiskeridirektoratet på følgende som eksempler på manglende/utilstrekkelig dokumentasjon: beskrivelse av forspenningslaster fra merd på jackup-rigg, modifikasjon av jackup, levetidsanalyser av nedtrekksmekanismer og mekaniske koblinger, forankringsanalyser og notbelastninger fra deformasjoner av oppdriftsringer

Anlegget skal trekkes ned under vannoverflaten for å unngå å eksponere fisken for ekstreme værforhold og høye tettheter av lakselus. Fiskeridirektoratet har kjennskap til at i nedsenkede merder uten tilgang til overflaten, tømmes fiskens svømmeblære gradvis og er bortimot tom i løpet av to-tre uker². Søker planlegger å teste ut heving av merdene til overflaten minst én gang i løpet av uken, samt en luftspalte i toppringen der fisken kan fylle svømmeblæren når merden er nedsenket. Uttestingen av alternativene skal gjøres i ulike merder. Søker fremhever at det er usikkerhet knyttet til funksjonaliteten til luftspalten da denne utformingen ikke er utprøvd, men søker vil teste ut med lys for å lokke fisken til luftspalten.

Løsningen med luftspalte er lite beskrevet i søknaden. Etter Fiskeridirektoratets vurdering er det knyttet betydelig usikkerhet til hvorvidt fisken vil finne fram til, og benytte spalten.

Ved behandling av fisken mot sykdom og ved levering av slaktefisk skal fisken trenge ved at hele merden heves mot overflaten, eller ved hjelp av integrert snurpenot. I metoden søker beskriver skal all fisken trenge samtidig og over et lengre tidsrom. Etter Fiskeridirektoratets vurdering kan det stilles spørsmål ved om metoden søker beskriver kan anses å være velferdsmessig forsvarlig. Videre finner Fiskeridirektoratet to hovedproblemer med designet

² Snorkelmerd: Produksjonseffektivitet, adferd og velferd. SLUTTRAPPORT FHF-PROSJEKT 900883. Av Frode Oppedal, Tim Dempster og Lars Helge Stien. RAPPORT FRA HAVFORSKNINGEN Nr. 9 – 2016

for å trenge fisken i søkers konsept. For det første vil både midtringen og toppringen bli liggende i overflaten når merden heves. Alt notlinet mellom toppringen og midtringen vil da ligge flytende i overflaten, eller synke som en fold nedover i vannsøylen, enten som et «tak» over vannsøylen, eller som en «vegg» mellom midtre og ytre del av merdvolumet. Slik Fiskeridirektoratet ser det vil dette føre til at store mengder fisk vil kunne fanges eller klemmes mellom det øvre nettet og den ytre notsiden.

Videre vil Fiskeridirektoratet peke på at ved bruk med toppring i overflaten vil det være et stort vannvolum med fisk på siden av/rundt snurpenoten når denne heises i midten. Ved bruk med midtring i overflaten vil det ikke være mulig å heise noten helt opp slik at denne løftes helt ut av vannet. Et stort vannvolum mellom senteret og innfestingen mot midtringen vil fortsatt ligge under vann. Slik Fiskeridirektoratet forstår søknaden vil det dermed ikke være mulig å tømme merden helt. Merdenes utforming vil heller ikke tillate en tradisjonell form for trenging med orkastnot. Det finnes etter Fiskeridirektoratets vurdering dermed heller ikke noen egnet reserveløsning dersom den skisserte løsningen for trenging ikke fungerer. Endelig er innfestingen og utspilingen av snurpenoten ikke beskrevet i søknaden. Dette burde vært gjort ved innsending av søknaden for å godtgjøre konseptets realiserbarhet.

Nedsenkingen av merdene skal ifølge søker redusere lusepåslag i merdene. Søker anerkjenner imidlertid at det er risiko for at fisken vil bli infisert av lus. Til behandling mot lus vil søker utvikle en fiskehelsemodul, som blant annet består av behandlingseenheten «Floatilicer».

Nærings- og fiskeridepartementet slo fast i klagevedtaket som gjaldt Måsøval Fiskeoppdrett AS 3. november 2016³ at behandlingseenheten Helixir ikke var å anse som produksjonsteknologisk utstyr, ettersom departementet fant at det ikke var nær nok tilknytning mellom behandlingsplattformen og produksjonen av fisk. I Octopus- prosjektet er behandlingseenheten etter Fiskeridirektoratets vurdering en mer integrert del av konseptet, slik at tilknytningen til produksjonen av fisk kan anses for å være noe nærmere. Fiskeridirektoratet finner likevel ikke at tilknytningen er nær nok til at det kan legges vekt på enheten ved vurderingen av søknaden.

Fiskeridirektoratet finner i alle tilfeller grunn til peke på at kapasiteten på «Floatilicer» skal være 25 tonn i timen. Behandling av én merd med inntil 1 100 tonn fisk vil etter dette ta ca. 44 timer. Fiskeridirektoratet stiller seg tvilende til hvorvidt dette er tilstrekkelig kapasitet og vi peker da særlig på problemstillingen vedrørende trengemekanismen som legger opp til at all fisken i merden skal trenges samtidig. Etter Fiskeridirektoratets vurdering svekker også dette gjennomførbarheten av prosjektet.

³ <https://fiskeridir.no/Akvakultur/Tildeling-og-tillatelser/Saertillatelser/Utviklingstillatelser/Brev-og-vedtak>

For levering av slaktefisk legges det opp til at brønnbåten skal legge seg et stykke unna merden og at fisken skal pumpes om bord via slanger. Avstanden er begrunnet med å redusere risikoen forbundet med å ha en stor båt liggende inntil merden, samt å redusere stressbelastningen for fisken. Alternativt beskriver søker en løsning med at brønnbåt kan legge til ved kaianlegget som reserveløsning. Videre går det fram av søknaden at «(k)onseptuelle løsninger for inntak og uttak av laks er under utvikling». Snurpenoten som er gjennomgått over skal benyttes ved levering av slaktefisk.

Fiskeridirektoratet har allerede pekt på svakhetene ved trengesystemet i konseptet, og vi finner at søknaden er mangelfull når det gjelder løsningen for uttak av slaktefisk. Uttak av slaktefisk er en avgjørende del av driften av anlegget og den mangelfulle dokumentasjonen på dette punktet svekker ytterligere gjennomførbarheten av prosjektet.

På bakgrunn av manglende dokumentasjon av viktige elementer for både konstruksjonsmessig- og driftsmessig gjennomførbarhet er det etter Fiskeridirektoratets vurdering ikke dokumentert at konseptet er realiserbart, eller kan innebære forbedring sammenlignet med eksisterende teknologi. Fiskeridirektoratet finner etter dette at konseptet ikke oppfyller vilkåret om «betydelig innovasjon», jf. laksetildelingsforskriften § 23b.

Ettersom Fiskeridirektoratet har kommet til at vilkåret om betydelig innovasjon ikke er oppfylt, går vi ikke inn på vurderingen av hvorvidt prosjektet oppfyller de øvrige vilkårene for tildeling av utviklingstillatelse etter laksetildelingsforskriften § 23b.

Vedtak

Fiskeridirektoratet har kommet til at prosjektet Octopus ikke oppfyller vilkåret om «betydelig innovasjon», jf. laksetildelingsforskriften § 23b. Direktoratet avslår etter dette søknaden fra Roxel Aqua AS.

Klagerett.

Vedtaket kan påklages, jf. forvaltningsloven § 28, se vedlagte skjema. Klagefristen er tre uker.

Med hilsen

Øyvind Lie
direktør

Anne B. Osland
seksjonssjef

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift

Mottakerliste:

Roxel Aqua As

Skogstøstraen 25

4029

STAVANGER

Kopi til:

Nærings- Og Fiskeridepartementet

Postboks 8090 Dep

0032

OSLO